

Autorisation

En diskussion, der længe har levet i audiologopædiske kredse, vedrører muligheden for at etablere en autorisationsordning for audiologopæder – og i givet fald i hvilken form. Formålet med en evt. autorisationsordning er klart: det handler om kvalitetssikring. Sikring af en fortsat høj faglighed, sikring af kvalitet i det produkt der ydes til klienter med tale-læse-høre-handikap og sikring af gennemskueligthed i fagligheden for brugerne – altså titelsikring.

Det nytter ikke noget, at vi som nu har to typer uddannelse på helt forskellige faglige niveauer, der begge giver adgang til det samme arbejde og den samme titel: en 1-årig CVU-uddannelse som efteruddannelse til en læreruddannelse (eller anden relevant mellemlanguddannelse), eller en 5-årig universitetsuddannelse. Det siger sig selv, at det faglige niveau ikke kan være lige højt hos kandidater fra de to uddannelser.

Som svar på spørgsmålet om, hvorvidt de to organisationer var interesserede i at gå ind i arbejdet med at etablere en autorisationsordning for audiologopæder, startede Ingrid Stage (DM) med at ridse tre muligheder for autorisation op:

- Autorisation gennem sundhedsministeriet (som fx sygeplejersker)
- Autorisation på baggrund af efteruddannelse (som fx psykologer)
- Autorisation (certificering) på baggrund af medlemskab i en faglig organisation (fx antropologer hos DM)

Både DM og DLF var enige om, at autorisation gennem sundhedsministeriet var en svær – for ikke at sige umulig – vej at gå. DM sagde, at en løsning i stil med den DM havde lavet med antropologerne, hvor antropologerne får en slags titelbeskyttelse ved at blive certificerede antropologer hos DM, måske kunne være en mulighed også for audiologopæder (Audiologopædisk Forening (ALF) har været ude med et lignende forslag om en certificering i ALF-regi). DLF sagde, at deres formål med en evt. autorisationsordning ville være at skabe mulighed for at øge kvalifikationerne for den samlede gruppe – altså formentlig at kvalificere CVU'erne bedre i form af efteruddannelse. Både DM og DLF efterlyste imidlertid, at vi gjorde os klart, hvad vi ville med en autorisationsordning, førend de kunne tage stilling til spørgsmålet mere konkret.

Holdningen i FUA's bestyrelse er: at der på kort sigt muligvis kan være en hvis fornuft i at etablere en autorisation i form af en certificering via DM. Formålet skulle være at gå det første skridt på vejen mod en titelsikring. Desuden kunne det medføre en styrkelse af den fælles faglige akademiske identitet. Der er dog visse forhindringer for denne løsning, fordi det jo langt fra er alle audiologopæder der er medlem af DM og derfor skal det afklares om en certificering også vil kunne opnås som passivt medlem. Det er en mulighed, der skal undersøges nærmere.

På lang sigt ønsker vi imidlertid en autorisation, som er mere vidtgående end en certificering. For universitetsuddannede audiologopæder har certificering via en faglig organisation, som fx DM i længden ikke værdi nok. Vi ønsker en autorisationsordning i stil med psykologernes, hvor autorisationen kan fås som følge af en klinisk efteruddannelse efter den universitære uddannelse, og hvor der efter autorisationen er mulighed for specialisering inden for forskellige faggrene.

Vi ønsker altså på sigt en mere omfattende løsning, som sikrer fagligheden også for universitetsuddannede audiologopæder og sikrer vores titel fra officiel side.

Vi ønsker anerkendelse af, at vores faglige kvalifikationer er bedre end CVU'ernes, og at klienterne har krav på at få den bedst mulige ydelse.

Forskellen i fagligheden bør også kunne manifestere sig i forhold til løn og arbejdsfunktioner – det nytter ikke noget, at det ikke er tilladt og offentligt accepteret at sige, at der selvfølgelig er forskel på den ydelse hhv. en CVU-uddannet og en universitetsuddannet audiologopæd kan give.

Det er åbenlyst ikke en løsning,
der ligger lige inde for rækkevidde, men for FUA er det den løsning, der giver bedst mening.

Hvis vi må se i øjnene, at CVU'erne er kommet for at blive, skal der selvfølgelig arbejdes på at bedre uddannelsen, ligesom der skal stilles specifikke krav til efteruddannelse, førend de CVU-uddannede kan anvende den samme titel som universitetsuddannede audiologopæder. Dette arbejde må især være i ALF's og DLF's interesse at arbejde for, men FUA vil selvfølgelig gerne være en aktiv medspiller.